

Sygn. akt I C 231/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 kwietnia 2021 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Eliza Skotnicka

Protokolant: Anna Ludwiniak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 kwietnia 2021 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa (...) Spółka z o.o. ((...) Company) z siedzibą w W. H., (...) R. H., B. B.(...) (Wielka Brytania) przeciwko E. S.

o zapłatę 36 463,96 zł

I. zasądza od pozwanej E. S. – pozwanej solidarnie z M. G., co do której uprawomocnił się nakaz zapłaty wydany 14 grudnia 2020 roku w postępowaniu upominawczym przez Referendarza Sądowego w Sądzie Rejonowym w Kłodzku w sprawie I Nc 2945/20 - na rzecz strony powodowej (...) Spółka z o.o. ((...) Company) z siedzibą w W. H., (...) R. H., B. B. (...) (Wielka Brytania) kwotę 36 463,96 (trzydzieści sześć tysięcy czterysta sześćdziesiąt trzy 96/100) zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od 9 listopada 2020 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanej E. S. – pozwanej solidarnie z M. G., co do której uprawomocnił się nakaz zapłaty wydany 14 grudnia 2020 roku w postępowaniu upominawczym przez Referendarza Sądowego w Sądzie Rejonowym w Kłodzku w sprawie I Nc 2945/20 - na rzecz strony powodowej (...) Spółka z o.o. ((...) Company) z siedzibą w W. H., (...) R. H., B. B.(...) (Wielka Brytania) kwotę 5 441 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania w tym 3 600 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Spółka z o.o. ((...) Company) z siedzibą w W. H., (...) R. H., B. B.(...) (Wielka Brytania) wniosła o zasądzenie solidarnie od pozwanych E. S. i M. G. kwoty 36 463,96 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, a także wszelkich innych wydatków, jakie poniesie w toku postępowania, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazała, że podstawą roszczenia w stosunku do pozwanej E. S. jest umowa kredytu konsumenckiego z 15 maja 2018 r. na kwotę 25 000 zł, zawarta przez poprzednika prawnego powódki - (...) Sp. z o.o., zaś w stosunku do pozwanej M. G. źródłem roszczenia jest umowa o przystąpienie do długu z 15 maja 2018 r. Strona powodowa podniosła że pozwane nie wywiązały się z zaciągniętego zobowiązania i mimo próby polubownego rozwiązania sporu, nadal nie uregulowały należności dochodzonej pozwem.

Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym w Kłodzku w dniu 14 grudnia 2020 r. w sprawie o sygn. akt I Nc 2945/20 wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym zasądził solidarnie od pozwanych dochodzoną przez powoda należność wraz z odsetkami i kosztami postępowania. Nakaz zapłaty został skutecznie doręczony obu pozwany, przy czym pozwana M. G. nie zaskarżyła go.

Pozwana E. S., w sprzeciwie od nakazu zapłaty wniosła o oddalenie powództwa w całości, wskazując, że na żadnym z dołączonych przez powoda dokumentów nie widnieje jej własnoręczny podpis. Zakwestionowała nadto, by podany numer konta bankowego, na który przelano środki z pożyczki, należał do niej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15 maja 2018 r. pozwana E. S. zawarła z (...) Sp. z o. o. z siedzibą w W. umowę pożyczki - kredytu konsumenckiego na kwotę 25 000 zł, zobowiązując się do jej spłaty wraz z należną prowizją i odsetkami w 48. miesięcznych ratach po 1 028,57 zł. Zgodnie z umową, stopa oprocentowania pożyczki wyniosła 10% w skali roku, rzeczywista stopa oprocentowania 46,1%, zaś całkowita kwota do zapłaty opiewała na 49 370,98 zł, w tym 25 000 zł kwota pożyczki i 24 370,98 zł całkowity koszt pożyczki (z czego 17 000 zł tytułem prowizji za udzielenie pożyczki).

Pożyczka została udzielona na wniosek pozwanej z 11 maja 2018 r. złożony drogą elektroniczną przez portal internetowy (...)

W przypadku opóźnienia w spłacie pożyczki, pożyczkodawca zastrzegł sobie możliwość naliczenia odsetek za czas opóźnienia, jak również możliwość podjęcia działań windykacyjnych mających na celu wyegzekwowanie należności. Po upływie terminu do spłaty pożyczki, pożyczkodawcy przysługiwało prawo dochodzenia zwrotu pożyczki na drodze sądowej. Pozwana została poinformowana o warunkach umowy pożyczki, związanych z nią kosztach i odsetkach, przysługiwało jej również prawo odstąpienia od umowy.

Spłata pożyczki została zagwarantowana przystąpieniem do długu przez M. G. (gwarant), na której konto bankowe – zgodnie z postanowieniami umowy i za zgodą pozwanej E. S. – zostały przekazane środki z pożyczki w kwocie 25 000 zł.

Dowód:

- umowa pożyczki – kredytu konsumenckiego z 15.05.2018 r. wraz z harmonogramem spłaty – k. 25 verte - 31
- pisma pożyczkodawcy z 15.05.2018 r. – k. 25, 33
- umowa o przystąpieniu do długu z 15.05.2018 r. wraz z harmonogramem spłaty – k. 34 - 42
- potwierdzenie transakcji – k. 43

W dniu 16 stycznia 2019 r. pożyczkodawca poinformował pisemnie pozwaną oraz gwaranta o wypowiedzeniu umowy pożyczki z uwagi na brak płatności miesięcznej raty pożyczki. Umowa została wypowiedziana ze skutkiem natychmiastowym, zaś pozwaną i gwaranta wezwano do spłaty całości zadłużenia w wysokości 42 169,47 zł w terminie 7 dni od dnia doręczenia pisma.

Dowód:

- wypowiedzenie umowy pożyczki wraz z wezwaniem do zapłaty z 16.01.2019 r. – k. 44 – 45
- wypowiedzenie umowy pożyczki wysłane drogą SMS – ową 16.01.2019 r. – k. 46

Na mocy umowy cesji z 5 sierpnia 2020 r. strona powodowa strona powodowa nabyła od pożyczkodawcy wierzytelność w łącznej kwocie 34 918,14 zł przysługującą od pozwanej z tytułu umowy pożyczki z 15 maja 2018 r.

Dowód:

- wydruk KRS nr (...) dot. (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. – k. 10

- wyciąg z rejestru strony powodowej wraz z uwierzytelnionym tłumaczeniem z języka angielskiego na język polski
- k. 11 – 12

- umowa przelewu wierzytelności z 05.08.2020 r. wraz z wyciągiem z załącznika nr 1 – k. 13 - 24

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu w całości.

Strona powodowa wywodziła swoje żądanie z instytucji uregulowanej w przepisie art. 720 § k.c.

Na podstawie przeprowadzonego postępowania dowodowego Sąd ustalił, że w dniu 15 maja 2018 r. doszło do zawarcia pomiędzy pozwaną E. S. a (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. umowy pożyczki na kwotę 25 000 zł. Pożyczka została przyznana na wniosek pozwanej, złożony w dniu 11 maja 2018 r. przez portal internetowy (...) zaś termin jej spłaty wraz z odsetkami i prowizją w łącznej wysokości 49 370,98 zł wynosił 48 miesięcy. Kwotę pożyczki przekazano na rachunek bankowy gwarantowi M. G., która przystąpiła do długu na mocy umowy z 15 maja 2018 r.

Wymaga podkreślenia, że możliwość zawierania umów na odległość przewidują przepisy ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. z 2019 r. poz. 1083 t.j.) oraz art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz. U. z 2020 r. poz. 287 t.j.).

Zgodnie z art. 29 ust. 1 ustawy o kredycie konsumenckim, umowa o kredyt konsumencki powinna być zawarta w formie pisemnej, chyba że odrębne przepisy przewidują inną szczególną formę. W tym miejscu warto powołać art. 10 ust. 1 dyrektywy 2008/48/WE, który zastrzega dla umowy kredytu, alternatywnie, zwykłą formę pisemną lub posłużenie się innym trwałym nośnikiem. Podkreśla się w doktrynie, że z uwagi na całkowity charakter harmonizacji oraz nie pozostawienie ustawodawcy krajowemu opcji implementacyjnej, wykładnia art. 29 ust. 1 ustawy o kredycie konsumenckim powinna być dokonywana zgodnie ze źródłową dla niej regulacją prawa unijnego, co oznacza możliwość, a nawet konieczność odczytania zastrzeżonego w niej wymogu pisemności w sposób rozszerzający.

W świetle powyższego uznać należy, że umowę o kredyt konsumencki można zawrzeć zarówno w formie pisemnej (tj. z własnoręcznymi podpisami), jak i na innym trwałym nośniku np. poprzez złożenie oświadczeń woli przez strony za pomocą środków porozumiewania się na odległość (telefonu, poczty elektronicznej), a następnie spisanie postanowień umowy na papierowym dokumencie (np. w postaci wydruku komputerowego), bez własnoręcznych podpisów.

Wbrew twierdzeniom pozwanej, umowa pożyczki z 15 maja 2018 r. dla swej ważności nie wymagała zatem złożenia własnoręcznych podpisów stron.

Wskazać należy, że pozaodsetkowe koszty pożyczki nie naruszają przepisu art. 36a ust. 1 z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (tekst jednolity z 2016 r., poz. 1528), w myśl którego maksymalną wysokość pozaodsetkowych kosztów kredytu oblicza się według wzoru:

$(...) \leq (K \times 25\%) + (K \times n/R \times 30\%)$, w którym poszczególne symbole oznaczają:

(...) maksymalną wysokość pozaodsetkowych kosztów kredytu,

K - całkowitą kwotę kredytu,

n - okres spłaty wyrażony w dniach,

R - liczbę dni w roku.

Skoro pozwanej udzielono pożyczki na kwotę 25 000 zł z 48. – miesięcznym okresem spłaty, to nie sposób uznać, by wysokość kosztów ustalona w umowie z 15 maja 2018 r. naruszała powyższe uregulowania. Z tego względu, koszty prowizji w kwocie 17 000 zł nie przekroczyły maksymalnej dopuszczalnej kwoty, o której mowa w cyt. wyżej przepisie.

Dowody zaofiarowane przez stronę powodową nie budzą wątpliwości Sądu co do ich autentyczności i wiarygodności. Na ich podstawie można w sposób jednoznaczny stwierdzić, że pozwana nie wywiązała się z zawartej umowy pożyczki tj. nie spłaciła w terminie należności i mimo wezwania do zapłaty nadal pozostaje w zwłoce ze spełnieniem świadczenia.

Z przedłożonych przez stronę powodową dokumentów wynika nadto, że na podstawie umowy cesji z 5 sierpnia 2020 r. nabyła od pożyczkodawcy wierzytelność w kwocie 34 918,14 zł wynikającą z przedmiotowej umowy pożyczki, a co za tym idzie wykazała ona legitymację do występowania w niniejszym procesie.

Mając na uwadze zasadność roszczenia, Sąd zasądził od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 36 463,96 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu tj. 9 listopada 2020 r. Na zasądzoną sumę składa się kwota pożyczki, jaką pozwana winna zapłacić – 25 000 zł, pozostałe do zapłaty koszty prowizji – 9 745 zł oraz skapitalizowane odsetki – 1 718,96 zł.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 2 k.p.c. zasądzając je w całości od pozwanej jako przegrywającej proces. Koszty strony powodowej w niniejszej sprawie wyniosły łącznie 5 441 zł, a składają się na nie: opłata sądowa od pozwu – 1 824 zł, koszty zastępstwa procesowego – 3 600 zł i opłata skarbową od pełnomocnictwa - 17 zł.

Należy podnieść, że skutkiem zawarcia umowy o przystąpienie do długu jest powstanie po stronie pożyczkobiorcy i podmiotu przystępującego do solidarnej odpowiedzialności, o której mowa w art. 366 k.c. Z tego też względu, zasądzając dochodzoną od pozwanej należność, Sąd zaznaczył jednocześnie, że roszczenie ma charakter solidarny z gwarantem M. G., co do której Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym w Kłodzku wydał prawomocny nakaz zapłaty w sprawie o sygn. akt I Nc 2945/20.